

Redaktör: Claes Estelle
E-post : info@andunge.se
Telefon: 0708-12 33 93
[www: andunge.se](http://www.andunge.se)

Årsavgiften betalas till Plusgiro
620096-8
Båtägare 250 kronor
Övriga 150 kronor

Snabbtur från VM

Efter ett lyckat men vindfattigt VM fick vi en blåsigt vecka som orsakade bekymmer både för dem som lämnade sina båtar i Ljungskile och för oss som skulle segla hem. I förra Andungebladet kunde vi läsa om Bengts, Annas och Svennings vedermödor. Så här gjorde vi:

Efter en första etapp till Sesterviken vid Svanesund på söndagseftermiddagen fick Quaque ligga still i lä vid Lars brygga i väntan på bättre väder. Prognosen för torsdagen var ökande nordlig vind, så kl 10.45 kom vi iväg med bottenrevat storsegel. Jag har två rev i det gamla segelstället, och med båda reven blir det inte så mycket kvar av storen. Men då klarar man att segla lugnt även i det tuffaste väder. Även om vi hade medvind är det ju viktigt att ha en manövrerbar båt.

Med 6-7 meter i ryggen hade vi en behaglig men i vårt tycke lite långsam segling förbi Stenungsön och över Hakefjorden. Vi ville vara beredda på ökande vind, så i stället för att slå ut revet funderade vi på att sätta spinnakern. Men latheten övervägde så vi tuffade på i 4-5 knop vilket fick anses tillräckligt. Och någonstans vid Älgö gavel kom både vinden och solen. Förmodligen ca 12-13 meter med kulingbyar men fortfarande nordväst så att vi hade läns hela tiden. Nu blev det fart även på en nedriggad Quaque! Vi tog position varje timme och det blev 6 knop några gånger och 7 knop på två sträckor.

Vi hade inga problem med sjön eftersom vi gick så långt inomskärs vi kunde, dvs. Brunskärsleden och innanför Björkö. Vissa sträckor var länsen obehagligt platt mht gipprisen, men med det lilla storseglet gick även det att bemästra. Vi kunde äta vår matsäck och sitta

tillbakalutade medan Quaque rusade fram genom skärgården. En och annan större båt mötte vi, varav några få under segel. Kl 18.00 lade vi till i Billdal. 43 distansminuter på dryga sju timmar, inte så dumt!

Leif Sjögren
SWE 15 Quaque

Fotograf Claes Estelle

Leif Sjögren, SWE 15

Arrangörens möte med Andungeklassen

Sedan fyra år tillbaka försöker vi – Ljungskile Segelsällskap arrangera ett SM eller annan likvärdig rikstävling per säsong.

Sedan det blev klart i april förra året att Folkbåtarna ville komma tillbaka till oss för sitt SM 2015 så funderade vi på vilken mer klass som skulle kunna "matcha" dem då det gäller liknande klassisk kölbåtsklass (helst med träursprung) samt med glada och "mogna" seglare.

Andunge, Koster och J14 kom fram som förslag. Vi hade fram till 30 september, då sank-

Kontakta kappseglingsansvarig i klassen via hemsidan blev det snabbt sammanfattande svaret.

Det var alltså så det begav sig då vi mötte Andungeklassen och från vår sida bestämde oss att "dem ska vi ha".

Det visade sig sedan i efterhand att det var SWE 15 Leif Sjögren som var Andungeklassens representant vid detta möte.

När väl första tävlingsdagen var de facto igång visade tyvärr vädret upp en alltför vindfattig sida. Folkbåtarna hade de två dagarna innan

redan hunnit med att genomföra alla planerade sex seglingar i måttliga vindar och högtrycksvärme, men nu återstod enbart värmen. Vilket i och för sig inte var något vi skulle klaga på denna kalla och blåsiga julimånad.

Tyvärr hann inte alla deltagare i mål under första seglingen, och dessutom vred vinden en hel del under segling två. Klockan rullade på och vi bestämde att som alternativ försöka få till stånd fler seglingar under söndagen istället för den planerade skärgårds-

seglingen.

Detta upplägg fastställdes sedan i samråd med delar ur andungarnas styrelse.

Det kändes helt rätt med tanke på att så många som 17 (av 19 anmälda) seglare inkl två norska besättningar var på plats och förstås ville segla så mycket det hanns med.

I samråd fastställdes också att det gick alldeles utmärkt för ungefär hälften av andungeseglarna med följe att delta på regattafesten med medhavd mat (laxtallrikar från den lokala Lax-

Fotograf Claes Estelle

Stellan Nilsson, Tävlingsansvarig LjSS

tioneringstiden går ut, att fastställa vilken klass det skulle bli.

Och som en hjälp på traven i denna fundering fick undertecknad en het julisommardag på västsidan av Tån syn på en Andunge som mycket galant seglade in i den trånga viken och vände på en 1-krona inför de längs kliporna ankrande semesterseglarna.

På returen förbi oss halvvindade båten ljudlöst och fridfullt, och jag hann slänga ut en fråga till den då obekanta besättningen hur jag skulle göra för att få mer kontakt med dem.

butiken) då regattafestbiljetterna hade tagit slut efter en strykande åtgång.

Vi hjälptes åt bland våra medlemmar att via djungeltelegrafen och facebook söka stolar och få dem levererade till klubbhuset.

Allt går att lösa med lite god vilja, så och även denna gång.

Totalt med egna ätande köksfunktionärer blev vi uppemot ca 135 personer totalt under kvällens gång. Någon officiell exakt siffra finns inte då det inte fanns någon kvar utöver att vara gäst eller serveringsfunktionär som

kunde räkna.

Vi som agerade kökspersonal under kvällen hade i alla fall väldigt trevligt för en mer uppskattande gäst än en andunge- eller folkbåtsseglare är svårt att tänka sig.

Vi var jätteglada för att ha er alla som våra gäster!

Dag 2 – söndagen 5 juli präglades av mycket svag och växlande vind. Åndock genom att lägga extremt korta krysslänsbanor omedelbart utanför vågbrytaren och första åskådarparkett, så hann vi med att genomföra 3 st race nästan i tid innan kl 13.00 som utlovat.

Oftast är det ändå samma seglare som placerar sig i toppen oavsett kappseglingsförhållandena. Och det lät så bland andungeseglarna att så var fallet även denna gång.

Det var några bland seglarna som i samband med prisutdelningen undrade om det alltid var så vindfattigt i det "bakom" Orust belägna Ljungskile.

Väderkontrast var ordet som Bill skulle sagt i jämförelsen mellan Andunge-VM 2015 och närmast följande vardag.

Vi hoppas även få se er andungeseglare någon mer gång hos oss, ni är hjärtligt välkomna tillbaka. Kanske har vi någon egen hemmaseglare då.

Och kanske har undertecknad lärt sig att fotografera ordentligt och att förstå att det kan vara antingen två eller tre personer som kappseglar i en Andunge.

Stellan

Tävl.ansvarig LjSS

Fotograf Claes Estelle

Tomas Skantze och Hans Eriksson, SWE 76 vid prisutdelningen

"Min väg till VM"

Del 1

Jag har blivit tillfrågad att skriva en artikel men inte kan jag det.

Min mamma skulle snurra i graven åt det om det nu var så att hon inte levde men det gör hon. Hon har alltid sagt att skrivbordsjobb är inget för mej och det är nog sant för jag hatar papper. Mitt bruk eller förbruk av papper begränsar sej till not- och toapapper och ibland är det ungefär samma sak om ni förstår.

Hur skulle jag som bott största delen av mitt liv i vår oslagbara vackra grannland i väster, där härskare utifrån har härjat i århundraden och påverkar språk och kultur. Där folk har klamrat sej fast i klippväggarna utefter de höga djupa fjordarna i isolerat utvecklat och bevarat sina språk. Ett land där man till slut har samlat ihop allting och skapat ett nytt språk: Nynorsk i tillägg till bokmål. Hur skulle jag i denna djungel finna och hitta tillbaka till mitt modersmål? Näe, skriva det är inget för mej. Jag är dessutom utrustad med en hjärna lik en honungsslunga d.v.s. allt det viktiga hamnar i periferin. Hur skulle jag börja? Jo kanske att det började så här:

Då jag var liten brukade vi åka ut till ytterskärgården på helgerna. Pappa kom direkt från jobbet till båten sedan var det båtmacken där vi fick glass och så ut till ön, "våran ö" som vi sa. Ön hadde en fin naturhamn i lä för havet. På andra sidan var det släta klipphällar och det fanns också en skog på ön, som ligger i Stockholms södra skärgård. Om vädret tillät så kunde vi gå nakna omkring hela helgen. Det var bara vi, båten och ön. Vi hade inte ens radio med oss. Pappa hade i sin uppväxt lärt sej att läsa vädret med hjälp av himlen och djurlivet, främst fåglarna, sa han.

Det var så härligt att sitta på de solvarma släta klipporna med ett metspö eller bara se ut över havet i det oändliga som solen speglade sej i. Ibland kunde det segla förbi en båt på avstånd.

Drömmen om en egen liten båt med övernattningsmöjligheter började växa fram.

Varje lördag grillade vi korv och då måste min syster och jag först plocka kottar. Tallkottar skulle det vara, två kassar. Så skulle vi också tillverka grillspjut av någon unggran eller så, fyra st.

Vi hade en liten skrevla i närheten av båten, som grillplats, där vi inte förstörde någon fin klippa. Det här var på den tiden man inte hade grillar. Kände inte ens någon som hade varit i närheten av Medelhavet - som vår nuvarande grillmeny troligtvis har sitt ursprung ifrån.

Det var så spännande att sitta och stirra in i kottglöden. Lyssna på pappa som berättade om sin barndom som fiskarson. Det var så mycket han hade fått vara med om. Värmen från glöden blandades med dagens solbränna och man var i ett slags rus.

Någon gång kunde det hända att det redan låg en båt på ön när vi kom ut. Det var plats till många båtar så gick vi inte in. "Dom skall få lov att vara ifred", sa pappa och plan B verkställdes. Idag när man kommer ut dit så måste man i god tid före man går in i hamnen hänga ut allt som heter puttifrånpåsar. Detta för att vara beredd att stängas där inne, oftast med tupperwareboxar.

Pappa hade byggt båten själv, nästan själv. Han hade som han sa, "byggt det som tar tid", alltså inte skrovet, det tar ingen tid, sa han. Båten var fin och pappa var faktisk duktig precis som sin pappa, min farfar. Han gick bara upp i skogen och sågade ner dom tallarna han behövde och sen byggde han sina hus, uthus och båtar i kärnfuru. Tillverkade alla sina fiskeredskap själv. Så var det på den tiden. Men! Vad har nu det här med andungen att göra??? Ingenting men samtidigt väldigt mycket. För det var här hela grunden lades till att respektera och älska en fantastisk natur och ett kulturhantverk.

Egentligen så började det nog så här: Jag läste

en artikel som hette "Min Andunge och jag" i På Kryss 10/2009. Författaren visade sig vara Claes Estelle".

Artikelförfattaren hade tidigare gjort det som så många av oss alltid drömt och kanske fortfarande drömmer om. Att segla med egen båt till och i Medelhavet.

Om jag inte minns fel så hade det visst inte bara varit rosenrött, som vi så gärna tror då vi sitter på en strand där nere och ser långseglarna på avstånd. Problem behöver man ju inte åka till Medelhavet för att få uppleva.

Vem har inte haft en större båt med tät septik, trasig toa, fel på kylskåp, pump osv. Och dom där finurliga fotogenköken som man inte behövde förvärma med rödsprit. Visst brann dom men inte som dom skulle. Och så motorn, motorn som levde ett eget liv. När du t.ex hade kulingen i häcken och skulle in bland kobbar och skär. Då vill den inte. Samtidigt som du lyfter på durken och ser ner i avgrunden. Då insisterar besättningen, som har tagit över navigeringen att här nånstans skall det ligga ett grund. Det du då ser är att likna med en bombad bilskrot dekorerad med ketchup-inpregnerad spaghetti. --Va faan, varför sitter dom här sladdarna här för, dom leder ju inte till nånting. Nää, det jag tror artikelförfattaren Claes hade fått uppleva med sin Andunge "Pärlan" var den RENA seglarglädjen i vår vackra skärgård.

Göran Sjölin

SWE 64 / NOR 177 ' Vildanden '

Fotograf Einar Schøyen

Göran seglande sin Vildande i Skjebergkilen

Brännö Runt

Bryggföreningen Helena vid Brännö Husvik arrangerar varje sommar en serie med tre seglingar baserade på SRS. Evenemangen är av familjekaraktär och stämningen är varm och välkomnande. Principen är att alla skall kunna vara med oavsett om det är första gången man kappseglar eller man gjort det under många år.

Den tredje seglingen för året - Brännö Runt - gick av stapeln lördagen den 8 augusti.

Morgonen startade mulet och med svaga västliga vindar på 2-3 m/sek men vi lyckades komma till Brännö i tid för skep-

önska något mer än att segla Andunge när det blåser en frisk bris och solen värmer?

Lasse och jag startade dåligt och låg sist när vi passerade Mors Mössa. Det blev en lång läns längs Galterö och Rivö. Tvärs Rivö passerade vi SWE 33 som inte förde spinnaker vilket vi gjorde. Efter rundningen av Rivö Huvud växlade vindarna så att vi seglade allt mellan halvvind till kryss.

Efter Brustholmarna styrde vi västerut in mot Snobbrännan där vi fick kontakt med SWE 116 och SWE 103. Dom kämpade i kryss mot strömmen vid Styrso Bratten och något tursamt lyckades vi passera bägge. Nils och Kennet i SWE 116 följde oss hack i häl och vi

Fotograf Peter Slonawski

Fotograf Peter Slonawski

Andungebesättningarna

parmötet [kl 10.00](#). Det visade sig inte helt oväntat att andungarna blev största klass med fem ekipage av totalt 13 båtar. Anna Ekberg och Björn Zachrisson från föreningen välkomnade besättningarna och informerade bla att banan skulle segla med-sols i år.

Redan innan starten [kl 11.00](#) hade solen tittat fram och vinden ökat till ca 6 m/sek. Kan man

passerade mållinjen med endast 7 sekunders skillnad.

Christina och Nisse i SWE 56 gjorde en bra start och vi såg dom inte förrän vi kom iland efter målgången. Dom hade mer eller mindre legat först bland andungarna under hela seglingen. Slutresultatet för andungarna baserad på SRS blev:

SWE 56; Nils-Erik Smitt o Christina Johansson.

SWE 116; Nils Ekberg o Kennet Nilsson

SWE 103; Christian Jørgensen o Erik Ekström

SWE 92; Bengt Witting o Lars Liljestränd

SWE 33; Claes Estelle o Kristina Elkan

Totalt segrade - som så många gånger tidigare
- Hugo Norell i sin X99.

I väntan på prisutdelningen bjöds på kaffe
och hembakat.

Inför nästa säsong skall jag försöka informera
er i god tid om vilka datum Helenas tre se-
glingar kommer att ske och hoppas att vi då
kan trumma ihop ytterligare ett par andungar.

SÄLJES

Storsegel.

Vinga-Segel ca 8 år gammalt i gott skick.

Endast använt vid kappsegling.

Säljes billigt till behövande Andunge.

Leif Sjögren 0703-110460

Fotograf Bengt Witting

Författaren själv Bengt Witting, SWE 92

*Bengt Witting
SWE 92 Nena
Phone 070 224 7048*

Andungeträffar på Aeolusön

På 70-talet brukade vi ibland träffas på försommaren för att trimma seglen och kappsegla under enkla former. Aeolusön eller Sillfarsholmen ligger en bit söder om Långedrag och har sitt namn efter Segelsällskapet Aeolus, som höll till där förr i världen. Nu är det GKSS som förvaltar ön och anordnar seglarläger där.

Eftersom vi är ett ganska stort gäng aktiva i Göteborg och Billdal var det dags att åter-

seglingar. Resultatet är inte det viktiga sådana här dagar, men Quaque var på ett särdeles gott humör. Ni vet, den där lustfyllda, välbalanserade känslan i rorkulten man får uppleva i lyckliga stunder när båten liksom dansar fram och frustande kastar sig igenom sjöarna. Kan möjligen ha berott på att mitt gamla storsegel med genomgående latta längst upp står bra trots att segelduken är trött. Vi ska ta upp frågan i vinter om att tillåta detta i reglerna. Enigheten var stor att upprepa evenemanget, och den 22 augusti

Fotograf Claes Estelle

Den "Sjögrenska" tilläggning. Författaren i badtagen.

uppliva denna tradition, även om det blev i augusti i stället för juni. Claes Estelle fixade en maillista till tänkbara intressenter, och den 1 augusti vid 11-tiden lade sex andungar till vid den rejäla bryggan, beundrade av GKSS-folket som t o m bjöd på kaffe. Det kompletterades av Kerstin Johansson med hembakt kaka!

Vi använde sk grindstart, där man startar när man passerar bakom den båt utsetts till grind och seglar bidevind för styrbord. Det fungerade i stort sett utmärkt. Vi hade en fin vind på vattnen innanför Köpstadsö och rundade Klävegrundets prick. Efter lunch på ett närbeläget skär blev det ytterligare två korta

var det dags igen. Flera hade förhinder, men vi blev i alla fall fyra båtar. Jan-Erik och Stig ställde upp till vår glädje upp med sin rejäla start-, bad- och lunchbåt. Och de vann dessutom de två seglingarna med sin plastandunge Lillan.

Detta är ett enkelt sätt att träffas och testa hur båten går. Tanken är också att vi ska pröva att segla varandras båtar för att jämföra. Till nästa år kanske vi kan ha en träff redan helgen före den klassiska regattan?

Leif Sjögren
SWE 15 Quaque

En Norgehistoria

Rapport från Norska Mästerskapen (NM) 4 – 6 september 2015

Vid VM i Ljungskile lockade Lasse Neumann oss till NM på Börsholmen i Oslofjorden. Det skulle i år bli lite speciellt eftersom Andungen firade 70 år. Vi blev fyra svenska båtar som hörsammade denna inbjudan, och det ångrar ingen av oss.

Möse/Waller tog med egen båt, medan vi andra tre Gelin, Smitt och Westerlind endast tog med segel, för båtar skulle Lasse N ordna. Dessa båtar var visserligen inga träbåtar, men man kan ju inte begära allt.

Christina och Nisse (nr 56) fick sitta lite trångt mellan segel och packning i bilen, när vi på fredag förmiddag startade utflykten. Lars hade toppat besättningen genom att byta ut hustru Birgitta mot en gammal Laserseglare i Jörgen Olsson. Det visade sig ganska snart att Christina och Jörgen fann varandra väl, smålänningar som de voro i förskingringen. Genast började rövarhistorier om hur djupa de småländska skogarna är till om Karl Oskar hade bindestreck emellan namnen eller ej. Christina och Nisse hade just fått ett nytt barnbarn som skulle heta just Karl-Oskar. Jörgen for vidare med historieberättandet och snart var vi i alla arabländer, som han besökt under märkliga förhållanden. Det gjorde resan väldigt kort och ett tu tre var vi framme vid den lilla omärkta väg, som leder ned till Börsholmen. Tur att någon i bilen varit här förut, för annars kunde man inte finna rätt.

Efter tilldelning av båtar gav vi oss ut för två kvällsseglingar. Det var en fin sensommarkväll med en lagom bris från sydost. Banan var en kryss-läns historia i två varv.

Gelins, Smitts och Westerlinds besättningar hade inkvarterats av Lasse N på ett hotell på Leangkollen. Gelins hade sparat upp detta magnifika ställe före seglingarna, så vi fick lots

dit. Uppe på toppen av en kulle överblickandes Oslofjorden låg detta superba hotell som ursprungligen byggts av Quisling, som ville efterapa sin store ledare nere i Tyskland med sitt Örnäste. Stället var väl valt och tur för alla norrmän liksom oss svenska seglare hann den norske ledaren inte flytta in. Härifrån skådade man Börsholmen och kappseglingsbarnorna utanför samt alla stora färjor på väg från och till Oslo.

Själva Börsholmen är ursprunget i Andungens liv. Här byggdes de första båtarna på det lilla varv som fanns här. Det är en stiftelse som idag rör om ön och som den norska Andungeklubben får hyra plats av. Några gamla träbåtar fanns uppställda, vilka skall rustas upp med tiden. En av dem var redan iordningsställd och var med och kappseglade. Holmen är egentligen en liten ö med en spång från fastlandet. Fortfarande bor änkan till varvsägaren kvar i en liten stuga. Hon måste vara stor djurvän för när vi passerade, så kom två änder vaggandes ut genom en av ytterdörrarna. Till synes mätta och belåtna korsade de obekymrade vår väg rakt ned i vattnet.

Fotograf Claes Estelle

NM skulle avgöras med hela 10 seglingar. Två var avklarade och i regn och lite ruskväder lades hela fem omgångar till under lördagen. Nu hade vinden vänt och kom svepandes ned från de höga bergen i nordväst. Det innebar skiftande styrka och riktning. Många av norrmännen var duktiga på att hantera detta. Nu hade Lotte kommit upp och förstärkt nr 18,

och glada kunde de konstatera att de klättrat till en sjätte plats efter sju seglingar. Vi andra svenskar var lite artigare mot broderfolket och parkerade oss lite längre ned, men på bryggan efter seglingarna märkte man att det även fanns en intern svensk kamp bland de tre mer beskedliga ekipagen.

Andungens 70-årsfirande hade genomförts i Norge redan tidigare under året. SAK hade skickat en hälsning till detta evenemang och vi tackades för uppmärksamheten. Efter seglingarna på lördagen serverades i klubbhuset grillad kyckling. Sissel, som är NAKs ordförande, berättade lite grand om detta jubileum. Vi fick tillfälle att överlämna en liten present.

Mätta och belåtna återvände vi till hotellet, där Jörgen fortsatte med rövarhistorier från tidigare upplevelser i båt och fjärran länder. Gelins serverade vin och skogarna blev än djupare och Karl Oskar klarade Amerikaäventyret på bred småländska bara han talade än långsammare. Med ett leende somnade vi in i sköna sängar för att vakna upp till en härlig morgon med klarblå himmel, den vackra norska flaggan hissad på gårdsplan och en frisk bris kunde skådas nere på fjorden.

Vi checkade ut på hotellet och här kom en fantastisk överraskning. Med anledning av 70-årsjubileet bjöd Stiftelsen Björholmen oss svenskar på hotellnotan. Vi trodde inte det var sant och lovade att återkomma senare under dagen för ett missförstånd hade nog uppstått. Så icke, vi blev alla bjudna.

Två rätt så tuffa seglingar avverkades och Nisse vädrade morgonluft i resultatlistan när han smög in under land och kom ut i toppen av fältet. Vi i 94an beslöt oss också att pröva denna Nissesväng, men vi fullföljde nog aldrig riktigt, för det förväntade resultatet uteblev. I sista seglingen frångick Nisse sin strategi och se, då halkade 56an ned igen.

Gelins båt var lite speciell, lovigirig på ena

bogen och tvärtom på den andra. På något vis kunde Lali ändå hantera detta fenomen och gjorde en stark sistasegling. Det behövde han.

Det var sammanlagt 26 ekipage som deltog. Den nästan oslagbara norska båten 169 hade hela sex förstaplatser. Möse/Waller såg till att det inte blev fler genom att spika en segling under lördagen. Tre av de norska båtarna hade enbart kvinnlig besättning. Den bästa av dem kom elva och fick ett speciellt "damepris". Möse/Waller tog en hedersam sjundeplats och kunde knappt bära alla utmärkelser, då de även ärades årets debutantpris samt bästa träbåt. Det var endast tre träbåtar bland alla plastandungar, omvänt vad vi brukar vara med om.

Jag fick tillfälle att tacka för det utmärkta arrangemanget och hälsa alla välkomna till VM nästa år. Vi hälsades också välkomna tillbaka, och vi som var där i år, kan bara rekommendera att pröva krafterna mot duktiga norska piker o gutter vid nästa NM.

Lars Westerlind
SWE 94 Birgitta

Fotograf Lars Westerlind

...från redaktören

Någonting att tänka på när vintern närmar sig

Du lämnar hamnen och har precis slängt upp tamparna på bryggan. Graciöst hamnar tamparna precis som det var planerat. Du själv är ännu inte lika graciös som tamparna men snart.....

Kroppen är fortfarande lite stel efter en lång vinter. Men du är snart ett med båten och dess rörelser.

Folktomt, kanske en tidig söndagmorgon.

Ja, du vet....

Solen håller precis på att gå upp, känner värmen av de där första solstrålarna.

Daggen glittrar till på däck.

Byter ställning för att sitta ännu bekvämare.

Dags för att ta fram termoserna med kaffet. Du förbryllas varje gång du tar den första klunken att det smakar så bra.

Inte många båtar i sikte.

Trimmer fockskotet. För mycket. Släpper lite.

Båten ökar i fart. Tar in på häckstaget. Funderar om du tog in för mycket, nja. Fortsätter. Det kan inte bli mycket bättre.

Hör det milda men bekanta ljudet av vågornas möte med stäven. Allting löper på som det aldrig hade gjort någonting annat. Du är ett med din båt.

Det känns så självklart.

Claes Estelle SWE 33

